

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. a JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D. v právní věci žalobkyně **Ing. H. K.,** zastoupené Mgr. Alicí Benešovou, advokátkou se sídlem Rokycany, Míru 17, proti žalovanému **Zeměměřickému a katastrálnímu inspektorátu v Plzni,** se sídlem Plzeň, Radobyčická 12, **za účasti** osoby zúčastněné na řízení obce Útušice, se sídlem Útušice 59, Štěnovice, zastoupené Mgr. Lukášem Hrabětem, advokátem se sídlem Plzeň, Brojova 16, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně Ing. H. K., proti rozsudku Krajského soudu v Plzni, ze dne 29. 6. 2011, č. j. 57 Ca 65/2009 – 65,

takto:

Rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 29. 6. 2011, č. j. 57 Ca 65/2009 – 65 **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Dne 17. 3. 2008 podali Ing. H. K. a V. K. u Katastrálního úřadu pro Plzeňský kraj, Katastrálního pracoviště Přeštice (dále jen „katastrální úřad“) návrh na opravu chyby v údajích katastru nemovitostí, která se týkala provedeného zápisu pozemků na LV č. 1115 v k. ú. Štěnovice v jejich podílovém spoluvlastnictví. Chyba dle jejich názoru spočívala ve skutečnosti, že u pozemku vedeného ve zjednodušené evidenci (dále jen ZE) – původ Přídělový plán nebo jiný podklad p. č. 740/1, druh využití pozemku orná půda, došlo k jeho rozdělení geometrickým plánem (dále jen „GP“) č. 853-9/2007 ze dne 24. 1. 2007 bez jejich souhlasu na pozemek katastru nemovitostí (dále jen KN) p. č. 663/16 o výměře 660 m2, druh pozemku ostatní plocha, způsob využití pozemku ostatní komunikace a pozemek ZE č. 740/1 – o výměře 14 ha 1317 m2, druh pozemku orná půda.

Žádost o provedení opravy chyby byla podána v návaznosti na předchozí řízení č. j. Z-920/2007-434, kdy katastrální úřad provedl zápis záznamem na základě ohlášení obcí Útušice a Štěnovice ze dne 19. 3. 2007, v němž ohlašovatelé požádali o zápis místní komunikace IV. třídy, chodníku z Útušic do Štěnovic podél komunikace III/18032, která se nachází v k. ú. Útušice na pozemcích p. č. 328/15, p. č. 328/16 a p. č. 328/17 a v k. ú. Štěnovice na pozemku p. č. 663/16, včetně změny druhu pozemků a dále o doplnění části pozemků doposud evidovaných zjednodušeným způsobem dle příslušných GP do katastrální mapy. V ohlášení obce uvedly, že chodník, nacházející se v obou uvedených k. ú. podél komunikace III/18032, je dle platné právní úpravy (zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích) zařazen v jejich evidenci jako místní komunikace IV. třídy. K ohlášení obce přiložily potvrzení odboru výstavby Obecního úřadu Štěnovice ze dne 6. 2. 2007 o existenci stavby, rozhodnutí tehdejšího odboru dopravy Okresního národního výboru Plzeň - jih, č. j. dopr/411/86 ze dne 18. 8. 1986, GP č. 187-57/1999 ze dne 28. 12. 1999, jenž se týkal pozemků v k. ú. Útušice a GP č. 853-9/2007 ze dne 9. 2. 2007, kterým byl v k. ú. Štěnovice z pozemku v ZE p. č. 740/1 oddělen pozemek KN p. č. 663/16 o výměře 660 m2 – druh pozemku ostatní plocha, způsob využití ostatní komunikace.

Rozhodnutím Katastrálního úřadu pro Plzeňský kraj, Katastrálního pracoviště Přeštice (dále jen „katastrální úřad“) ze dne 2. 3. 2009, č. j. OR-22/2008-434 (dále jen „rozhodnutí katastrálního úřadu“) nebylo návrhu Ing. H. K. a V. K. na opravu chybného zápisu záznamem do katastru nemovitostí ve smyslu § 8 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (dále jen „katastrální zákon“) vyhověno. Proti rozhodnutí katastrálního úřadu podala odvolání Ing. H. K.

Zeměměřičský a katastrální inspektorát v Plzni rozhodnutím ze dne 22. 6. 2009, č. j. ZKI-O-8/112/2009 (dále jen „rozhodnutí žalovaného“) v řízení o jejím odvolání napadené rozhodnutí katastrálního úřadu ve výrokové části změnil tak, že:

1) Návrhu Ing. H. K. a V. K. na opravu chybného údaje v katastru nemovitostí se nevyhovuje.
2) V katastrálním operátu zůstane nadále zapsána na listu vlastnictví č. 1115 pro katastrální území Štěnovice pozemková parcela č. 663/16 s druhem pozemku ostatní plocha, způsob využití – ostatní komunikace.

Odvolací orgán tak provedl změnu výroku jen po formální stránce, aniž by změnil jeho věcný obsah.

Rozhodnutí žalovaného napadli Ing. H. K. a V. K. jako žalobci správní žalobou u krajského soudu.

Krajský soud rozsudkem ze dne 29. 6. 2011, č. j. 57 Ca 65/2009 – 65, výrokem I. žalobu žalobkyně Ing. H. K. zamítl, výrokem II. žalobu žalobce V. K. odmítl, výrokem III. rozhodl, že žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení a výrokem IV., že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Zamítnutí žaloby žalobkyně Ing. H. K. krajský soud odůvodnil tím, že cílem žalobkyně bylo odstranit dle jeho názoru v rozporu se zákonem provedený zápis

záznamem. Postup podle § 8 katastrálního zákona, tedy cestou řízení o opravě chyb v katastrálním operátu, však neměl naději na úspěch. Dle krajského soudu uvedený závěr podporuje judikatura Nejvyššího správního soudu, který v usnesení rozšířeného senátu ze dne 16. 11. 2010, č. j. 7 Aps 3/2008 - 98, dostupném na www.nssoud.cz, konstatoval, že *výsledek postupu podle § 7 a 8 zákona o zápisech nepochybně zasahuje do subjektivního veřejného práva jednotlivce na to, aby údaje o jeho nemovitostech byly evidovány v katastru nemovitostí předepsaným způsobem (včetně „negativního" aspektu tohoto práva, tj., aby nebyly evidovány v případě, že k tomu není zákonný důvod), tzn., že provedení či neprovedení záznamu má pro toho, jehož vlastnického práva se týká, případně pro jiné osoby, zásadní právní význam, proto ochrana musí existovat a má ji poskytovat správní soudnictví. Soudní ochrany proti provedení či neprovedení záznamu do katastru nemovitostí podle § 7 a § 8 zákona č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění pozdějších předpisů, se lze ve správním soudnictví domáhat v řízení o ochraně před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu podle § 82 a násl. s. ř. s..... na provedení zápisu záznamem bude třeba nahlížet jako na nezákonný zásah, proti kterému se lze bránit zásahovou žalobou ve správním soudnictví... nejsou-li zákonné podmínky pro provedení záznamu dány, soud žalovanému zakáže provedení záznamu opřené o důvod, který v rámci předmětu řízení shledal nezákonným, a pokud již záznam byl proveden, přikáže mu, aby jej odstranil.*

Z odůvodnění rozsudku krajského soudu je zřejmé, že žalobu žalobkyně Ing. H. K. zamítl i z důvodu, že shodně jako katastrální úřad a žalovaný dospěl k závěru, že v případě návrhu na opravu předmětného zápisu záznamem se nejedná ve smyslu § 8 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona o chybný údaj v katastrálním operátu, který by vznikl zřejmým omylem při vedení katastru, ani se nejedná ve smyslu § 8 odst. 2 katastrálního zákona o chybné údaje katastru, které by vznikly nesprávnostmi v listinách, podle nichž byly zapsány, na základě opravy listiny provedené tím, kdo listinu vyhotovil nebo kdo je oprávněn opravu listiny provést. Návrhu žalobkyně nebylo proto podle krajského soudu možné ve správním řízení vyhovět a cestou opravy v katastrálním operátu zápis záznamem odstranit. Krajský soud uzavřel, že žalobkyně nebyla v mezích žalobních bodů zkrácena na svých právech ani rozhodnutím správního orgánu, ani jeho postupem, a proto její žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Rozhodnutí o žalobě žalobce V. K. krajský soud odůvodnil odkazem na § 68 písm. a) s. ř. s. spočívajícím v tom, že žalobce V. K. nevyčerpal řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, nepodal odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, i když takový opravný prostředek zákon připouštěl, a proto krajský soud považoval jeho žalobu za nepřípustnou ve smyslu § 68 písm. a) s. ř. s. a podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ji odmítl. Tento závěr krajského soudu žalobce V. K. nenapadl kasační stížností. Vzhledem k výše uvedenému s ním v řízení o kasační stížnosti podané žalobkyní Ing. H. K. a vzhledem k obsahu její kasační stížnosti Nejvyšší správní soud nejednal.

Žalobkyně Ing. H. K., dále jen stěžovatelka, včas podanou kasační stížností napadla výrok I. a III. rozsudku krajského soudu z důvodu dle § 103 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s."), a tedy z důvodu tvrzené nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení, z důvodu zmatečnosti řízení před soudem spočívající v tom, že

chyběly podmínky řízení před soudem a z důvodu nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popřípadě v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

V kasační stížnosti stěžovatelka konkrétně napadá závěr krajského soudu, že postup cestou řízení o opravě chyby v katastrálním operátu nebyl namístě, a to zejména z důvodu odkazu na judikaturu Nejvyššího správního soudu (usnesení ze dne 16. 11. 2010, č. j. 7 Aps 3/2008). Stěžovatelka je názoru, že uvedený judikát Nejvyššího správního soudu na daný případ nedopadá.

Z obsahu správního spisu je podle stěžovatelky zřejmé, že katastrálnímu úřadu byly předloženy listiny, které se vztahovaly ke zcela jinému pozemku, než na kterém byl záznam proveden. Zápis záznamem tak obsahuje chyby, neboť zde není soulad mezi údaji obsaženými v těchto listinách a údaji, které byly záznamem v katastru nemovitostí provedeny.

Další kasační námitkou je nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku z důvodu chybějícího řádného právního zdůvodnění závěrů krajského soudu a nevypořádání se se všemi vznesenými žalobními námitkami. Krajský soud se nezabýval ani námitkou, že ze strany správních orgánů došlo k porušení oznamovací povinnosti, když žalobci jako vlastníci dotčeného pozemku nebyli katastrálním úřadem vyrozuměni o provedených změnách v řízení Z-920/2007-434. Oznamovací povinnost vyplývá správnímu orgánu z čl. 28 odst. 4 Jednacího řádu katastrálního úřadu č. j. ČÚZK 3007/2066-22.

Poslední kasační námitkou je stěžovatelkou tvrzená podstatná vada řízení před krajským soudem, spočívající v tom, že jako osoba zúčastněná na řízení nebyla přizvána obec Štěnovice, ale pouze obec Útušice.

S ohledem na výše uvedené stěžovatelka navrhuje, aby Nejvyšší správní soud rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Žalovaný ani osoba na řízení zúčastněná se ke kasační stížnosti nevyjádřili.

Nejvyšší správní soud vázán rozsahem a důvody podané kasační stížnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.) přezkoumal napadený rozsudek a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

Zdejší soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti rozhodnutí krajského soudu spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí a nevypořádání se se všemi vznesenými žalobními námitkami ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

Krajský soud žalobu stěžovatelky zamítl s odůvodněním, že odstranit provedený zápis záznamem nebylo možno postupem podle § 8 katastrálního zákona, tedy cestou řízení o opravě chyb v katastrálním operátu, ale cestou řízení o ochraně před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu podle § 82 a násl. s. ř. s. proti zápisu provedenému záznamem.

Současně však krajský soud žalobu stěžovatelky zamítl i z důvodu, že stěžovatelka nebyla v mezích žalobních bodů zkrácena na svých právech ani rozhodnutím žalovaného o nevyhovění návrhu na provedení opravy chybného údaje v katastru nemovitostí ani postupem správního orgánu, když v případě návrhu na opravu předmětného zápisu záznamem se nejedná ve smyslu § 8 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona o chybný údaj v katastrálním operátu, který by vznikl zřejmým omylem při vedení katastru, ani se nejednalo ve smyslu § 8 odst. 2 katastrálního zákona o chybné údaje katastru, které by vznikly nesprávnostmi v listinách, podle nichž byly zapsány, na základě opravy listiny provedené tím, kdo listinu vyhotovil nebo kdo je oprávněn opravu listiny provést.

Rozhodnutí krajského soudu shledal Nejvyšší správní soud nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů, nesrozumitelnost i jinou vadu řízení před soudem, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, spočívající v tom, že se krajský soud nevypořádal se všemi žalobními námitkami.

Krajský soud totiž na jednu stranu dospěl k závěru, že stěžovatelka se měla proti provedenému zápisu záznamem bránit v řízení o ochraně před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu podle § 82 a násl. s. ř. s., a tedy nikoliv cestou řízení o opravě chyb v katastrálním operátu podle § 8 katastrálního zákona a následně správní žalobou proti rozhodnutí žalovaného, na druhou stranu však krajský soud bez vypořádání jednotlivých námitek dospěl k závěru, že stěžovatelka v mezích žalobních bodů nebyla rozhodnutím žalovaného ani jeho postupem zkrácena na svých právech, neboť v případě návrhu na opravu předmětného zápisu záznamem se nejedná ve smyslu § 8 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona o chybný údaj v katastrálním operátu, který by vznikl zřejmým omylem při vedení katastru, ani se nejedná ve smyslu § 8 odst. 2 katastrálního zákona o chybné údaje katastru, které by vznikly nesprávnostmi v listinách, podle nichž byly zapsány, na základě opravy listiny provedené tím, kdo listinu vyhotovil nebo kdo je oprávněn opravu listiny provést.

Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí ze dne 16. 11. 2010, č. j. 7 Aps 3/2008 - 98, dostupném na www.nssoud.cz, dospěl k závěru, že *soudní ochrany proti provedení či neprovedení záznamu do katastru nemovitostí podle § 7 a 8 zákona č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, se lze ve správním soudnictví domáhat v řízení o ochraně před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu podle § 82 a násl. s. ř. s.*

V řízení o ochraně před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu podle § 82 a násl. s. ř. s. je třeba se však zabývat otázkou, zda je možno se ochrany proti záznamu domáhat jinými právními prostředky. V takovém případě by zde nebyly dány předpoklady pro řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu a soud by ji nemohl projednat. Taková žaloba by musela být pro nepřípustnost odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. d) a § 85 s. ř. s.

Jiný právní prostředek ochrany proti záznamu může spočívat v institutu opravy chyb v katastrálním operátu podle § 8 zákona č. 344/1992 Sb. Ustanovení § 8 katastrálního zákona č. 344/1992 Sb., který upravuje institut opravy chyb v katastrálním operátu, slouží k uvedení údajů v katastru nemovitostí do souladu s listinami založenými ve sbírce listin,

v důsledku čehož se mění evidované údaje, aniž by došlo ke změně vlastnického práva. Opravou má být dosaženo souladu mezi evidovanými a skutečnými údaji bez ohledu na to, zda původní zápis byl podložen rozhodnutím o vkladu, či zda se jednalo o záznam údajů o právních vztazích plynoucích z rozhodnutí jiných orgánů nebo z listin osvědčujících právní vztah. Právní řád tedy umožňuje, aby se žalobci domáhali svých práv prostřednictvím návrhu na provedení opravy chyb v katastrálním operátu. Rozhodnutí o takovém návrhu po vyčerpání řádných opravných prostředků ve správním řízení podléhá přezkoumání soudem v rámci správního soudnictví, a to nikoli prostřednictvím žaloby na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu, nýbrž žaloby proti rozhodnutí správního orgánu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 1. 2012, sp. zn. 4 Aps 4/2011).

Rozhodnutí o neprovedení opravy údajů v katastrálním operátu podle § 8 zákona č. 344/1992 Sb., je rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 8. 2006, č. j. 2 As 58/2005, dostupný na www.nssoud.cz).

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2008, č. j. 1 As 40/2007 - 103 *„neurčitý pojem „zřejmý omyl“ obsažený v § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky, je třeba vykládat vždy v souvislosti s konkrétním případem. Obecně sem lze zařadit jak omyl týkající se skutkových okolností (error facti - zejména případy chyb v psaní a počítání, jako zápis jiných údajů, zápis údajů neobsažených v podkladové listině či např. i opomenutí zapsat údaj v podkladové listině obsažený), tak omyl právní (error iuris - např. zápis právního vztahu, který právní řád nezná, či zápis skutečnosti na základě listiny, která nesplňuje požadavky stanovené katastrálním zákonem). Omyl je přitom charakteristický vždy tím, že je v něm obsažen lidský činitel. Jako omyl proto nelze posuzovat objektivní skutečnosti způsobující nesoulad katastru se skutečným stavem (např. změnu právní úpravy zápisů do katastru, či zničení katastrálního operátu v důsledku požáru či povodně: zde nelze rozpor se skutečným stavem napravit opravou zřejmého omylu, nýbrž cestou revize či obnovy katastrálního operátu.“*

Následující závěry zdejšího soudu ve vztahu k poznámce, lze použít i ve vztahu k záznamu. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 26. 1. 2012, sp. zn. 4 Aps 4/2011 dospěl k závěru, že *„zřejmý omyl při vedení a obnově katastru lze v případě zápisu poznámkou opravit v řízení o opravě chyb v katastrálním operátu podle § 8 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), jen tehdy, když takový zápis byl proveden v rozporu s listinou. K takovému zřejmému omylu při zápisu formou poznámky dochází kupříkladu při chybném přepisu údajů uvedených na podkladové listině, při opomenutí zapsání některých údajů v ní uvedených či naopak při zapsání údajů v ní vůbec neobsažených do katastru nemovitostí, jakož i při zápisu provedeného bez listiny. Za zřejmý omyl však není možné považovat zápis formou poznámky na základě listiny, u níž je předmětem právního posouzení její způsobilost doložit příslušnou právní skutečnost vztahující se k nemovitosti. V takovém případě se lze soudní ochrany proti provedení poznámky do katastru nemovitostí domáhat pouze v řízení o ochraně před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu podle § 82 a násl. s. ř. s., v jehož rámci soud posoudí, zda katastrálnímu úřadu doručené rozhodnutí příslušného orgánu či úkon třetí osoby jsou způsobilé k zápisu do katastru nemovitostí formou poznámky.“*

Stěžovatelka v žalobě a v kasační stížnosti mimo jiné namítala, že stavební povolení č. j. 411/86 ze dne 18. 8. 1986 se netýká pozemku jejího a V. K. a v minulosti nikdy nebylo vydáno stavební povolení, které by se dotýkalo pozemku p. č. 740/1, a to ani v části nově vzniklé oddělením tohoto pozemku a vytvořením nového pozemku č. 663/16. Správní orgán I. stupně zápis záznamem provedl zejména na základě této listiny vztahující se k pozemkům č. 1101 a č. 375. Pokud tak učinil, jedná se podle stěžovatelky o zjevnou chybu. Dále k provedení zápisu záznamem byly podle údajů v žalobě předloženy geometrické plány č. 187-57/1999 ze dne 28. 12. 1999 a č. 853-9/2007 ze dne 9. 2. 2007, přičemž stěžovatelka v žalobě připouštěla, že oddělovacím geometrickým plánem ze dne 24. 1. 2007 došlo k rozdělení pozemku p. č. 740/1 a ke vzniku nově odděleného pozemku č. 663/16, kdežto v kasační stížnosti stěžovatelka tvrdí, že zcela jiné pozemky než ve vztahu ke kterému byl zápis proveden, obsahuje i předložený geometrický plán, a že rovněž potvrzení stavebního úřadu, které odkazuje na stavební povolení, se netýkalo jejího pozemku a pozemku V. K. Dále také stěžovatelka tvrdila, že je nesprávný i geometrický plán č. GP 853-9/2007 v tom, že stavební úřad obce Štěnovice nebyl oprávněn takový plán jako věcně správný potvrdit. Kolaudační rozhodnutí ke stavbě chodníku podle stěžovatelky neexistuje a stavba nebyla zkolaudována. Z přehledu místních komunikací je zřejmé, že chodník není zařazen do evidence místních komunikací (pasportu) a nebylo ani vedeno správní řízení o zařazení chodníku do kategorie místní komunikace. V řízení o provedení zápisu záznamem došlo k porušení oznamovací povinnosti vyplývající z čl. 28 odst. 4 Jednacího řádu katastrálního úřadu č. j. ČÚZK 3007/2006-22, když stěžovatelka ani V. K. nebyli katastrálním úřadem vyrozuměni o změnách provedených řízením ve věci Z-920/2007-434.

V závěru žaloby stěžovatelka shrnula, že zápis záznamem tak neodpovídá listinám, které byly k návrhu na provedení zápisu záznamem předloženy, v řízení o provedení záznamu nebylo doloženo jediné rozhodnutí či listina, které by byly právně relevantní pro provedení zápisu záznamem a obsah doložených listin není v souladu s provedeným záznamem.

Krajský soud v odůvodnění svého rozsudku uvedl, že v návrhu na opravu chyby v katastru a později v odvolání nebylo namítáno ve smyslu § 8 odst. 1 písm. a) a b) katastrálního zákona, ale bylo namítáno, že listiny předložené katastrálnímu úřadu k provedení zápisu záznamem nebyly listinami, na jejichž základě by bylo možné zápis záznamem provést. V návrhu na opravu chyby v katastru nemovitostí, podle krajského soudu, tak bylo zpochybňováno samotné provedení zápisu záznamem a dále, že námitky (ve správním řízení) směřovaly vůči zákonnosti zápisu záznamem, resp. vůči obsahu listin, na jejichž základě byl proveden.

Krajský soud závěry správních orgánů považoval za jedině správné, a dále se skutečně nezabýval jednotlivými námitkami stěžovatelky uvedenými v žalobě. Podle názoru rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu vyjádřeného v usnesení ze dne 26. 8. 2008, č. j. 7 Afs 54/2007 - 62 *„žalobce je oprávněn uvést v žalobě všechny důvody, pro které považuje napadené správní rozhodnutí za nezákonné. Tomu nebrání skutečnost, že některé z nich neuplatnil již v odvolacím řízení, ač tak učinit mohl. Ustanovení § 5 s. ř. s. na*

rozsah přezkumné činnosti soudu nedopadá.“ Pokud stěžovatelka takto postupovala, bylo povinností krajského soudu každou její námitkou se zabývat.

V dalším řízení je tak na krajském soudu, aby se vypořádal se všemi žalobními námitkami uvedenými stěžovatelkou v žalobě, aby vyjádřil své závěry, zda se podle jeho názoru jedná o námitky ohledně způsobilosti listin pro zápis záznamu do katastru nemovitostí, kde se lze soudní ochrany proti provedení záznamu do katastru nemovitostí domáhat v řízení o ochraně před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu podle § 82 a násl. s. ř. s, či o námitky ve smyslu provedení zápisu v rozporu s listinou, např. chybného přepisu údajů uvedených na podkladové listině, opomenutí zapsání některých údajů v listinách uvedených, či naopak při zapsání údajů v listinách vůbec neobsažených do katastru nemovitostí, jakož i při zápisu provedeného bez listiny, když zřejmý omyl při vedení a obnově katastru lze v případě zápisu záznamem opravit v řízení o opravě chyb v katastrálním operátu podle § 8 zákona č. 344/1992 Sb., katastrálního zákona, či případně o námitky jiné.

S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud v posuzované věci shledal důvodnou kasační námitku nepřezkoumatelnosti rozsudku krajského soudu spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí, nesrozumitelnosti a nevypořádání se se všemi vznesenými žalobními námitkami ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Za této situace Nejvyšší správní soud rozsudek krajského soudu ve vztahu ke stěžovatelce a závislým výrokům zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). V dalším řízení je krajský soud vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku a v novém rozhodnutí o věci rozhodne i o nákladech řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. září 2012

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu

5 As 99/2011 - 111

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. a JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D. v právní věci žalobkyně **Ing. H. K.,** zastoupené Mgr. Alicí Benešovou, advokátkou se

sídlem Rokycany, Míru 17, proti žalovanému **Zeměměřickému a katastrálnímu inspektorátu v Plzni,** se sídlem Plzeň, Radobyčická 12, **za účasti** osoby zúčastněné na řízení obce Útušice, se sídlem Útušice 59, Štěnovice, zastoupené Mgr. Lukášem Hrabětem, advokátem se sídlem Plzeň, Brojova 16, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně Ing. H. K., proti rozsudku Krajského soudu v Plzni, ze dne 29. 6. 2011, č. j. 57 Ca 65/2009 – 65,

takto:

Výrok rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2012, č. j. 5 As 99/2011 - 104 **se opravuje** takto:

Rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 29. 6. 2011, č. j. 57 Ca 65/2009 – 65 **se** s výjimkou výroku II. **zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Při vyhlašování rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2012, č. j. 5 As 99/2011 - 104 došlo ke zjevné nesprávnosti spočívající v tom, že byl zrušen celý rozsudek krajského soudu, ačkoliv výrok II. rozsudku krajského soudu o odmítnutí žaloby žalobce V. K. nebyl napaden kasační stížností, přičemž z tohoto stavu řízení Nejvyšší správní soud vycházel. Tuto zjevnou nesprávnost opravil Nejvyšší správní soud vydáním tohoto usnesení podle § 54 odst. 4 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení, tedy, že *rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 29. 6. 2011, č. j. 57 Ca 65/2009 – 65 se* ***s výjimkou výroku II.*** *zrušuje a věc se vrací tomuto soudu k dalšímu řízení.*

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. října 2012

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu